

Πρακτικά	4ου Συνέδριου	Μάϊος 1988
Δελτ. Ελλ. Γεωλ. Εταιρ.	Τομ. XXIII/1 Vol.	σελ. 193-207 pag.
Bull. Geol. Soc. Greece		Αθήνα 1989 Athens

Η ΙΖΗΜΑΤΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΚΟΛΠΟΥ ΤΗΣ ΓΕΡΑΣ (ΛΕΣΒΟΣ) ΚΑΙ Η ΑΝΘΡΩΠΟΓΕΝΗΣ ΕΠΙΔΡΑΣΗ ΣΤΟΝ ΓΕΩΧΗΜΙΚΟ ΚΥΚΛΟ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ

X. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ, A. ΣΙΟΥΛΑ*

ΣΥΝΟΨΗ

Στον κόλπο της Γέρας (Λέσβος) έγιναν ιζηματολογικές και γεωχημικές αναλύσεις των σύγχρονων ιζημάτων με σκοπό την διερεύνηση των μηχανισμών ιζηματογένεσης και του γεωχημικού κύκλου στην περιοχή καθώς και τον εντοπισμό της ανθρωπογενούς επέδρασης. Ο κόλπος της Γέρας χαρακτηρίζεται στον δυτικό κυρίως κόλπο από την επικράτηση ιζημάτων χερούγενους προέλευσης, στον ανατολικό κυρίως κόλπο και στον δύσιυλο από την επικράτηση ιζημάτων βιογενούς προέλευσης (αυτόχθονα). Γεωχημικά για τα στοιχεία Cu, Zn, Cd, Co, Mn, Fe οι συγκεντρώσεις βρίσκονται στα πλαίσια των φυσικών περιεκτικοτήτων. Για τα στοιχεία Pb, Ni, Cr, καθώς και για τον οργανικό άνθρακα και το άζωτο οι συγκεντρώσεις είναι αυξημένες (κυρίως στον δύσιυλο) και οφεύλονται κυρίως στην ανθρωπογενή επέδραση.

ABSTRACT

A series of sedimentological and geochemical analysis has been carried out on sea-bottom samples recovered from the gulf of Geras, Lesvos island. The aim of this study is to investigate the sedimentation mechanisms and the geochemical cycle of the region as well as to determine the possible anthropogenic imprint in the marine environment. The Geras Gulf is divided into two provinces: the west gulf where terrigenous material is dominating and the east province, including the entrance of the gulf, which is dominated by the authigenic biogenic material. The concentrations of Cu, Zn, Cd, Co, Mn, Fe were found to be normal. However the concentrations of the Pb, Ni, Cr elements, as well as the organic C and N are found to be enriched, especially in the entrance of the gulf, suggesting an anthropogenic influence.

C.H. ANAGNOSTOU & A. SIOULAS - A sedimentological study of the gulf of Geras (Lesvos) and the possible anthropogenic influence in the geochemical cycle of the region.

Εθνικό Κέντρο Θαλασσίων Ερευνών, Αγ. Κοσμάς, 166 04 Ελληνικό
Ψηφιακή Βιβλιοθήκη "Θεόφραστος" - Τμήμα Γεωλογίας. Α.Π.Θ.

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ - ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΣ

Στον κόλπο της Γέρας, που βρίσκεται στο ΝΑ μέρος της νήσου Λέσβου, έγιναν ιζηματολογικές και γεωχημικές αναλύσεις των σύγχρονων ιζημάτων, με σκοπό την διερεύνηση των μηχανισμών ιζηματογένεσης και του γεωχημικού κύκλου στην περιοχή, καθώς και τον εντοπισμό της ανθρωπογενούς επέδρασης και της έκτασης της που "αποτυπώνεται" μέσα στα ιζημάτα.

Για την καλλιτερη προσέγγιση του αντεκειμένου της έρευνας, θεωρήθηκε ότι η υδροκρητική γραμμή της περιοχής οριοθετεί το σχετικό "κλειστό σύστημα" μέσα στο οποίο μπορούν να μελετηθούν οι ιζηματολογικός και γεωχημικός κύκλος στη περιοχή και να διερευνηθούν οι μηχανισμοί τους.

Ο ιζηματολογικός και γεωχημικός κύκλος περιλαμβάνει την αποσάθρωση των μητρικών πετρωμάτων, που με μηχανικές και χημικές διεργασίες δίνει προϊόντα αποσάθρωσης και που στη συνέχεια διαβρώνονται και μεταφέρονται κυρίως μέσω υδραυλικού μέσου και αποτίθενται στον τελικό αποδέκτη της περιοχής, που είναι ο κόλπος της Γέρας.

Ο ιζηματολογικός και γεωχημικός αυτός κύκλος εξαρτάται από τους παράκατω καθοριστικούς παράγοντες, που καθορίζουν την σύσταση των ιζημάτων - ιζηματολογική και γεωχημική - στον κόλπο της Γέρας :

- από το είδος των μητρικών πετρωμάτων (γεωλογία της περιοχής),
- από την μορφολογία της περιοχής,
- από τις συνθήκες αποσάθρωσης και διάβρωσης (κλιματικές συνθήκες),
- από τις συνθήκες μεταφοράς (υδροδυναμική του υδρογραφικού δικτύου),
- από τις συνθήκες απόδεσης (δυναμική του κόλπου της Γέρας),
- από τις συνθήκες αυτόχθονης ιζηματογένεσης στην περιοχή, κυρίως οικολογικοί παράγοντες που διευκολύνουν την διαβίωση οργανισμών με σκληρό σκελετό.

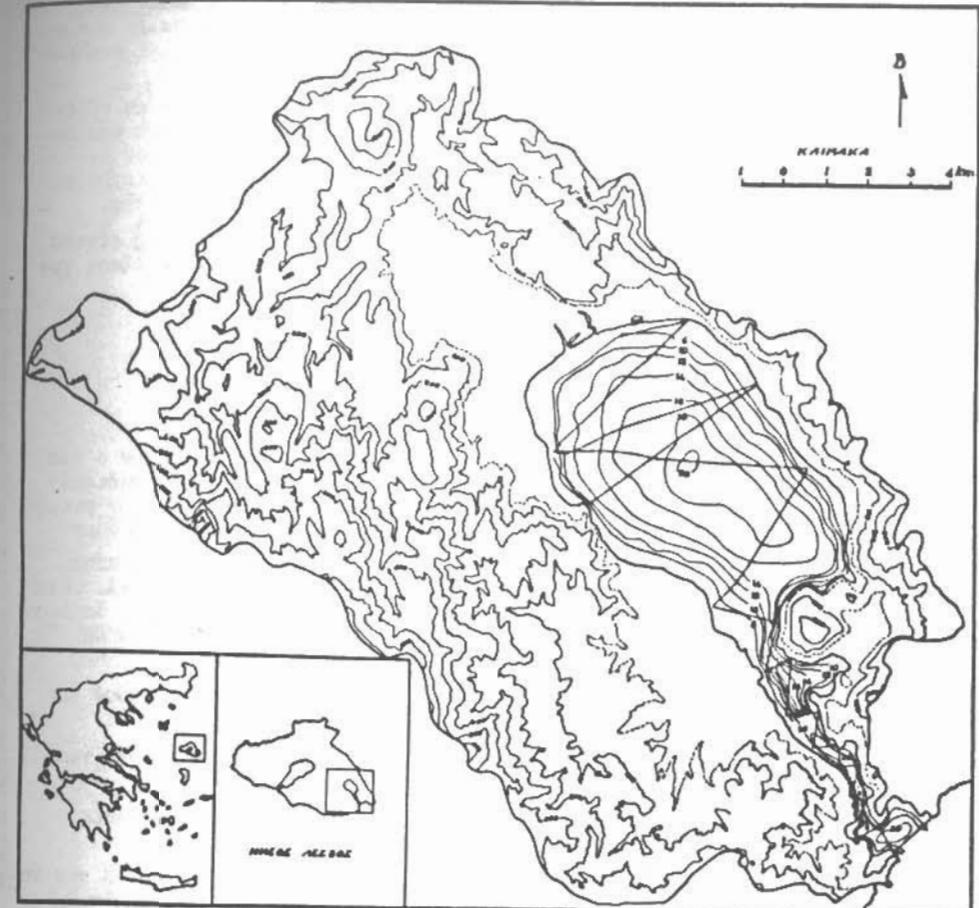
Η πλήρης κατανόηση των μηχανισμών του ιζηματολογικού και γεωχημικού κύκλου θα μας επιτρέψει την διαμορφούση μεταξύ φυσικών διεργασιών, που λαμβάνουν χώρα στην περιοχή και της ανθρωπογενούς επέδρασης, που οφείλεται σε οικοτελείς και οικονομικές δραστηριότητες. Αξιοσημείωτη είναι η βιομηχανική δραστηριότητα με εργοστασιακή μονάδα κατεργασίας και βαφής δερμάτων της ΑΕ Σουρλαγκά στο Πέραμα, της οποίας τα απόβλητα εκβάλλουν απ' ευθείας στον κόλπο.

2. ΓΕΩΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΜΟΡΦΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ

Στην περιοχή του κόλπου της Γέρας, που περιλαμβάνεται στην λεκάνη απορροής απαντούν (έκδοση ΙΓΜΕ 1974) :

- μεταμορφωμένα πετρώματα (σχιστόλιθοι, ψυλλίτες, μάρμαρα) ηλικίας λιθανθρακοφόρου μέχρι Τριαδικού,
- πυριγενή πετρώματα διαφόρων φάσεων εκχυσης λάθας ηλικιών από το νεώτερο παλαιοζωϊκό μέχρι το πλειόκαλυνο (πράσινοι σχιστόλιθοι, περιδοτίτες, ολιβινίτες, ιγνιτιμπρίτες, βασάλτες),
- μικρές εμφανίσεις ιζηματογενών πετρωμάτων Νεογενούς ηλικίας (κροκαλοπαγή, ψαμμίτες, αργιλλοί, μάργες) και
- αλλοιοβιτακές προσχώσεις (κροκάλες, άμμοι, άργιλλοι).

Η περιοχή χαρακτηρίζεται από ένα σύστημα ρηγμάτων ΒΔ-ΝΑ κατεύθυνσης, που έχει οδηγήσει στην δημιουργία μιας τεκτονικής τάφρου. Η καταβύθυτη του πυρήνα της τάφρου αυτής έδωσε τον σχηματισμό του κόλπου της Γέρας η φυσογραφία του οποίου απεικονίζεται στην Εικ. 1. Οι κάθετες (ανοδικές και καθοδικές κινήσεις καθώς και η ανθεκτικότητα των πετρωμάτων στην διάβρωση καθόρισαν κατηγορία της περιοχής, που χαρακτηρίζεται από δύο κύριες ενότητες, μια ενδητήτη ανατολικά και μία ενδητήτη δυτικά του άξονα του κόλπου της Γέρας.



Εικ. 1.: Μορφολογία της περιοχής που οριοθετείται από την Υδροκρητική γραμμή και βυθομετρία του κόλπου της Γέρας καθώς και οι πορεύες εκ των οποίων υπογειώπει ο βυθομετρικός χάρτης.

Fig. 1.: Bathymetry of the Gulf of Gerasa, morphology of the drainage area of the gulf as well as the echosounding tracks from which the bathymetric chart have been compiled.

Η αγατολική ενότητα χαρακτηρίζεται από απότομο ανάγλυφο, μέχρι τις ακτές, μικρή εκταση της επιφάνειας της λεκάνης απορροής και αντίστοιχα μικρού υδρογραφικό δίκτυο. Η ενότητα αυτή χαρακτηρίζεται επίσης από απότομες διαβρωτιγενείς ακτές και σχετικά υποθαλάσσιο ανάγλυφο με μεγάλες κλίσεις.

Η δυτική ενότητα χαρακτηρίζεται από ομαλό ανάγλυφο, μεγαλύτερη σε έκταση επιφάνειας της λεκάνης απορροής (υποδιαιρεμένη σε δύο υπολεκάνες) και αντίστοιχα μεγαλύτερο υδρογραφικό δίκτυο. Στην δυτική ενότητα επικρατούν οι ακτές απόθεσης κυρίως αμμώδεις. Είναι οι ακτές των προσχωσιγενών περιοχών των δύο υπολεκανών απορροής. Γενικά το υποθαλάσσιο ανάγλυφο είναι ομαλότερο.

Το μέγιστο βάθος (Εικ. 1) του κυρίως κόλπου φτάνει τα 20m στο κέντρο του κόλπου ενώ ο διαυλός παρουσιάζει απότομα πρανή και προοδευτική αύξηση του βάθους, από το βόρειο μέρος προς το στόμιο, από 14m στα 30m.

3. ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΙΖΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΚΟΛΠΟΥ

3.1. Αναλύσεις - Αποτελέσματα

Στον κόλπο της Γέρας έγινε δειγματοληψία επιφανειακών ιζημάτων σ'ένα πλέγμα 31 σταθμών (Εικ. 2). Τα δείγματα αναλύθηκαν κοκκομετρικά, προσδιορίστηκε η περιεκτικότητα των ιζημάτων σε ανθρακικά ορυκτά και εξετάστηκαν μικροσκοπικά οι φάσεις δόλων των δειγμάτων που έχουν κοκκομετρική σύσταση > 63μμ.

Ορυκτολογικές αναλύσεις έγιναν επίσης σε επιλεγμένα δείγματα, τόσο στο ολικό ίζημα καθώς και στο κλάσμα (< 2 μμ, με περιθλασμέτρο ακτίνων-X. Για την καλύτερη διάκριση έγινε προεργασία των παρασκευασμάτων με γλυκόλη. Τα διαγράμματα των παρασκευασμάτων που θερμάνθηκαν στους 390°C μαζί σδήγησαν σε έναν ημιποστικό προσδιορισμό των αργιλλικών ορυκτών.

Τα αποτελέσματα της κοκκομετρικής ανάλυσης και του προσδιορισμού της ανθρακικής φάσης απεικονίζονται στους χάρτες της Εικ. 3.

Η αξιολόγηση των διαγραμμάτων του περιθλασμέτρου των ακτίνων-X για το ολικό δείγμα έδειξε την παρακάτω ορυκτολογική σύσταση :

Χαλαζίας, Αστριοι, Ασβεστίτης, Αραγωνίτης, Πυρόξενος, Κεροστίλιθες, Ιλλίτης, Χλωρίτης, Μοντμοριλονίτης, Καολίνιτης, Πυρίτης.

Η αξιολόγηση των διαγραμμάτων του περιθλασμέτρου των ακτίνων-X για το κλάσμα (< 2 μμ έδειξε την εξής ορυκτολογική σύσταση των αργιλλικών ορυκτών. Επικρατεί ο Ιλλίτης με ποσοστό στα αργιλλικά 50-70%, ακολουθεί ο Καολίνιτης (+ Χλωρίτης) με ποσοστό 20-30% και ο Μοντμοριλονίτης με ποσοστό 10-20%.

3.2. Συζήτηση

Παρατηρώντας την κατανομή των ιζημάτων ανάλογα με την κοκκομετρία τους (Εικ. 3) διακρίνουμε :

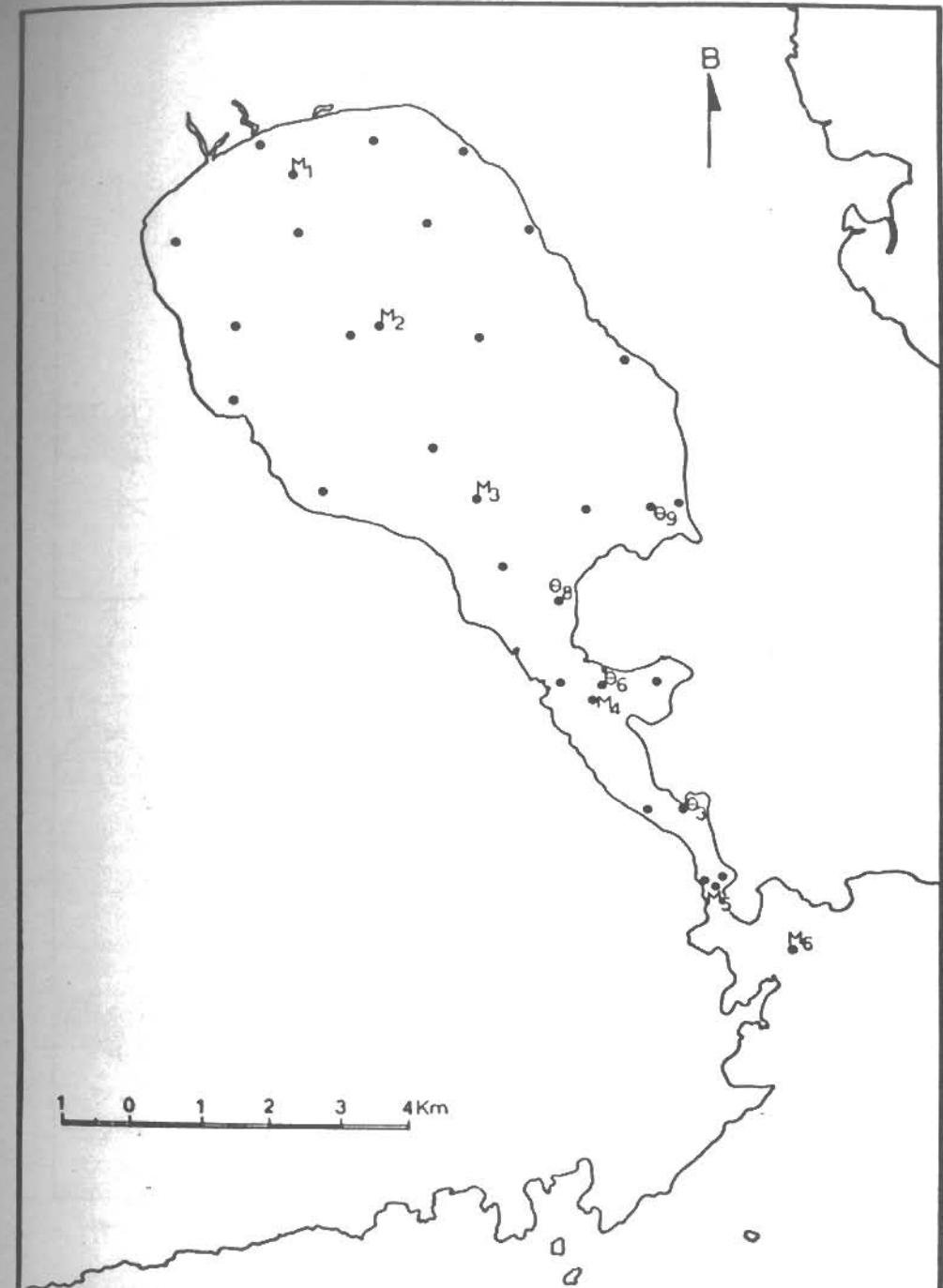
- μια συγκέντρωση των λεπτόκοκκων ιζημάτων στο κεντρικό και βόρειο τμήμα του κόλπου,
- μια παρουσία των χονδρόκοκκων ιζημάτων σε όλο τον παράκτιο χώρο με προέλαση αυτών μπροστά στις αλουβιλακές απόθεσεις καθώς και κατά μήκος του διαύλου,
- ενδιάμεσης κοκκομετρικής υφής (τάξη ιλύος) ιζήματα συναντάμε σε μικρούς προφυλαγμένους ορμίσκους.

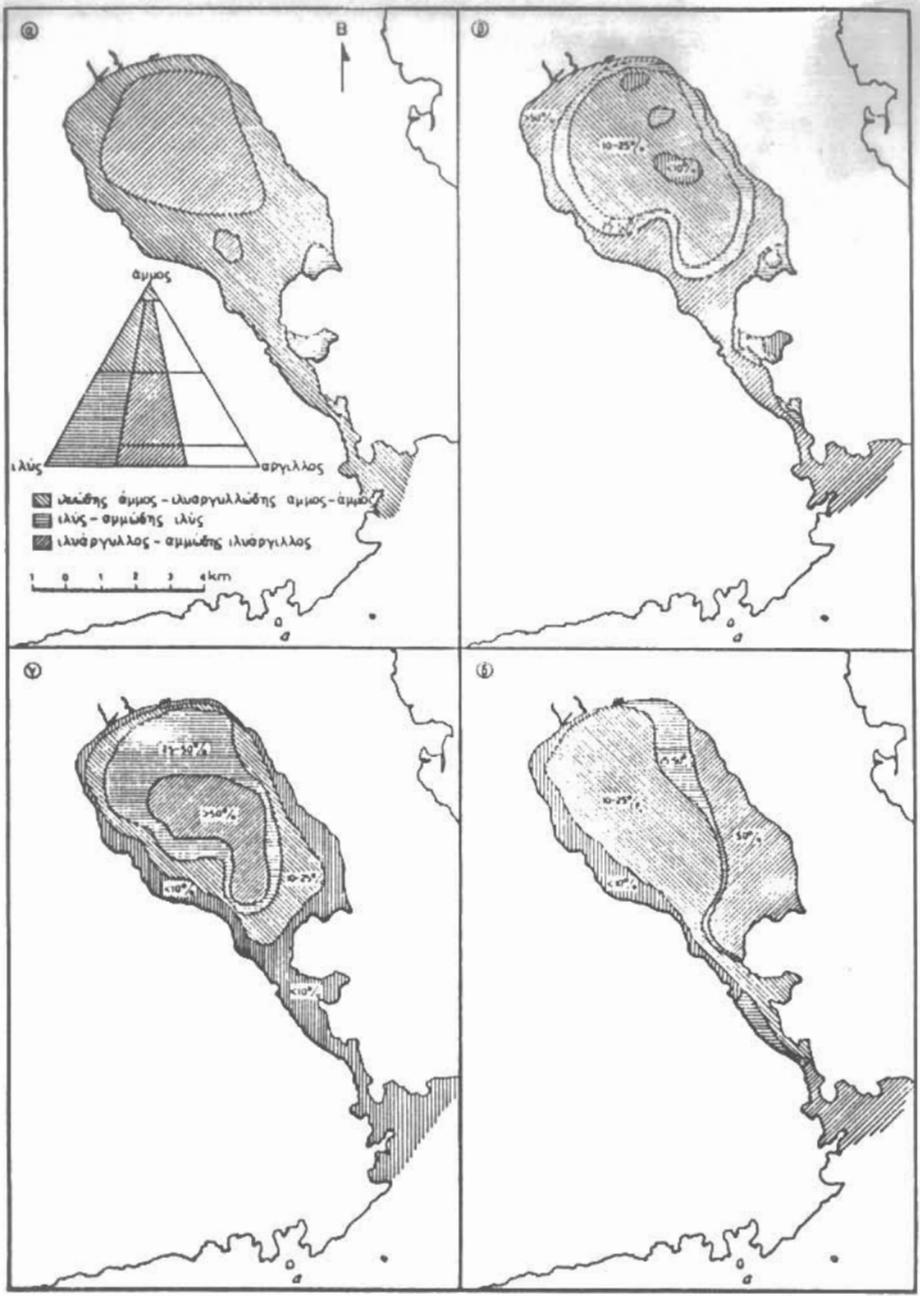
Παρατηρώντας στην συνέχεια την κατανομή των ανθρακικών ορυκτών στο κόλπο διακρίνουμε :

- στον δυτικό παράκτιο χώρο ιζήματα με περιεκτικότητα σε ανθρακικά

Ψηφιακή Βιβλιοθήκη "Θεόφραστος" - Τμήμα Γεωλογίας Α.Π.Θ.
Εικ. 2.: Θέσεις δειγματοληψίας επιφανειακών ιζημάτων στον κόλπο της Γέρας.
(Στις θέσεις όπου διαγράφεται ο αριθμός του σταθμού πραγματοποιήθηκαν γεωχημικές αναλύσεις).

Fig. 2.: Map with bottom sampling in the gulf of Geras. Numbers in sampling stations indicate of geochemical analysis in samples.





Εικ. 3.: α. Κατανομή των εζημάτων στον κόλπο της Γέρας σύμφωνα με την ταξινόμηση του Folk.

β. Κατανομή του κλάσματος της άμμου (>63μμ) στον κόλπο της Γέρας.

γ. Κατανομή του κλάσματος της αργίλλου (<2μμ) στον κόλπο της Γέρας.

δ. Κατανομή των ανθρακικών ορυκτών στον κόλπο της Γέρας.

Fig. 3.: a. Grain-size distribution in the gulf of Geras according to the Folk classification.
 b. Distribution of sand (>63μm) in the gulf of Geras.
 c. Distribution of clay (<2μm) in the gulf of Geras.
 d. Distribution of the carbonate minerals in the gulf of Geras.

- (τα οποία είναι βιογενούς προέλευσης) της τάξης <10%,
- β. στο βόρειο, κεντρικό και κατά μήκος του διαύλου (κατά το μεγαλύτερο μέρος) εζημάτων με περιεκτικότητα σε ανθρακικά 10-20%,
- γ. στο ανατολικό μέρος του κυρίως κόλπου, καθώς επίσης στο στόμιο και μέρος του διαύλου εζημάτων με περιεκτικότητα σε ανθρακικά > 25%.

Συνδυάζοντας την κοκκομετρική κατανομή με τις μικροσκοπικές παρατηρήσεις διαπιστώνουμε ότι : (βλ. Εικ. 4)

- στα δείγματα των δυτικών περιοχών έχουμε στην χονδρόκοκκη φάση των εζημάτων (>63μμ) αυξημένη περιεκτικότητα σε χερσογενές υλικό (Χαλαζίας, Αστριοί, Βαρέα Ορυκτά) με πολύ μειωμένο ποσοστό βιογενών ανθρακικών,
- ενώ στα δείγματα της ανατολικής περιοχής επικράτούν (πάλι στην χονδρόκοκκη φάση των εζημάτων) τα βιογενή ανθρακικά, το δε χερσογενές υλικό απαντάται σε μικρά ποσοστά.
- τα επιφανειακά εζημάτων του διαύλου παρουσιάζουν μια ενδιάμεση κατάσταση, δηλ. είναι μέγιμα βιογενών και χερσογενών συστατικών.

Παραπορώντας τον χάρτη της κατανομής του κλάσματος της άμμου διαπιστώνουμε :

- a. στο ΒΔ τμήμα την επικράτηση της άμμου χερσογενούς προέλευσης. Η άμμος αυτή είναι προϊόν της διάβρωσης των πετρώματων της ΒΔ υπολεκάνης απορροής, που φθάνει στο κόλπο μέσω ποταμοχειμάρου.
- β. στο δυτικό και κεντρικό τμήμα την επικράτηση της άμμου χερσογενούς προέλευσης σε προέκταση των αλουβιακών αποθέσεων της δυτικο-κεντρικής υπολεκάνης απορροής.
- γ. στο ανατολικό τμήμα και κατά μήκος του διαύλου την επικράτηση της βιογενούς άμμου. Η παρουσία της οφείλεται στην έλλειψη παροχής χερσογενούς υλικού καθώς και στις ευνοϊκές για βενθονικούς οργανισμούς συνθήκες (ύπαρξη ρευμάτων, ανάπτυξη θαλάσσιων λιβαδιών, κλπ.).

Όσον αφορά στη κατανομή της λεπτόκοκκης φάσης, της φάσης των αργίλλων <2μμ - διαπιστώνουμε μια συγκέντρωση της στα βαθύτερα σημεία του κόλπου και μια αντιτοποχία της κατανομής της λεπτόκοκκης φάσης με την βυθομετρία της περιοχής (σύγκρινε χάρτες των Εικ. 1 και 3).

4. Η ΓΕΩΧΗΜΕΙΑ ΤΩΝ ΣΥΓΧΡΟΝΩΝ ΙΖΗΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΚΟΛΠΟΥ ΤΗΣ ΓΕΡΑΣ

4.1. Αναλύσεις - Αποτελέσματα

Σε επιλεγμένα δείγματα (Εικ. 2) και στο κλάσμα <2 μμ έγινε γεωχημική ανάλυση προσδιορισμού των εχνοστοιχείων Cu, Pb, Zn, Cd, Co, Ni, Cr, Mn και Fe, καθώς επίσης τους οργανικούς άνθρακα κατ' αυτά. Έγινε επεξεργασία του κλάσματος του υλικού <2 μμ ήε διάλυμα HNO₃:HCl (1:3) σε αιμοδοιπτρο 110°C. Στη συνέχεια έγινε διήλιθοη κατά στο διάλυμα έγινε προσδιορισμός εχνοστοιχείων με την μέθοδο της Ατομικής Απορρόφησης (PERKIN ELMER).

Ο Πίνακας 1 ωρίζει τα αποτελέσματα των αναλύσεων.

4.2. Συζήτηση

Για την καλλίτερη αξιοποίηση των αποτελεσμάτων επιχειρήσαμε τις ακόλουθες συγκρίσεις :

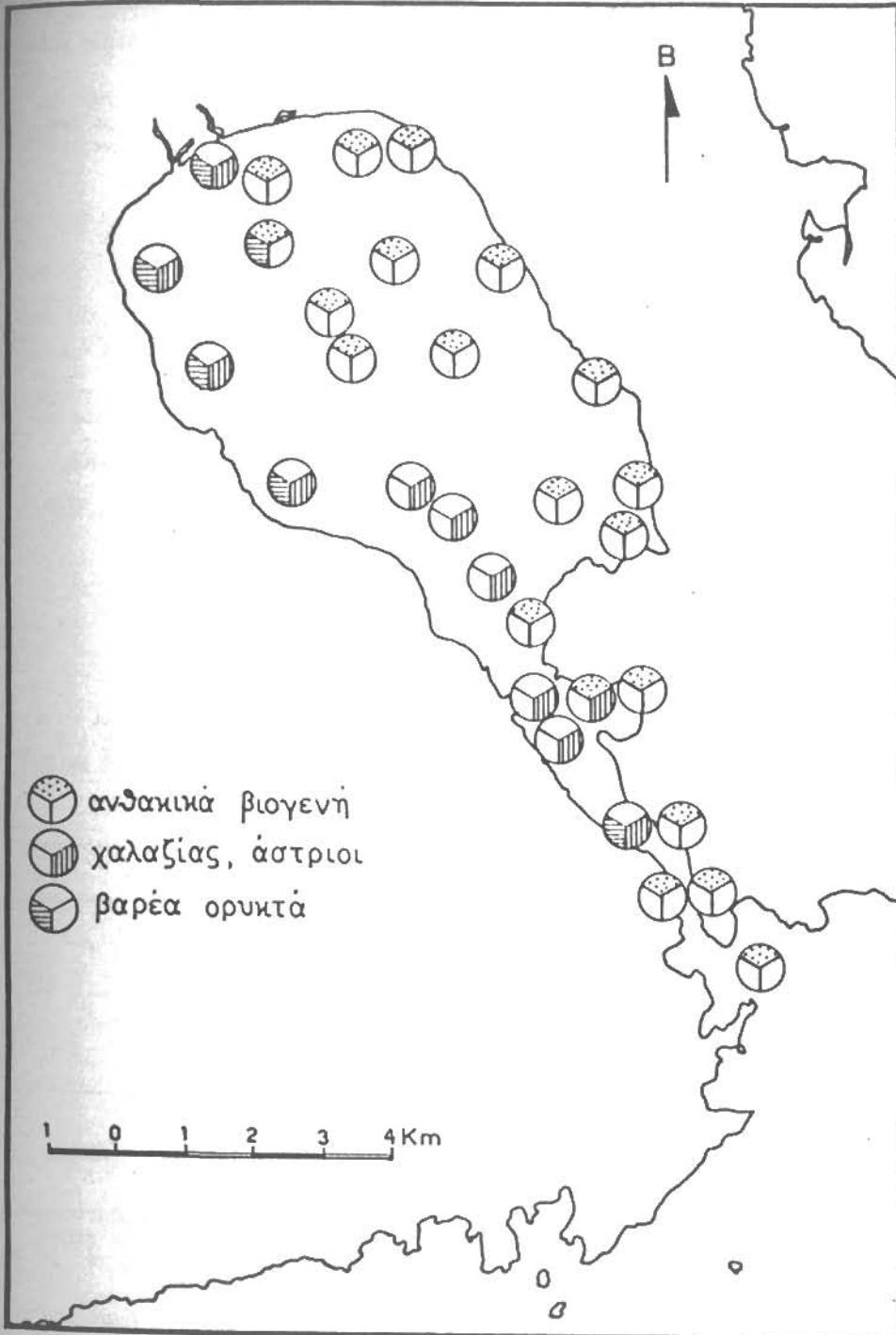
- a. Συγκρίνουμε τις περιεκτικότητες των εζημάτων σε εχνοστοιχεία με περιεκτικότητες "προτύπων" δειγμάτων. Χρησιμοποιήσαμε για τούτο τις μέσες περιεκτικότητες των αργίλλων σχιστολίθων σε εχνοστοιχεία σύμφωνα με τα δεδομένα των TUREKIAN & WEDEPHOL (1961). Επειδή οι μετρήσεις μας έγιναν στο κλάσμα 2 μμ, δηλ. στο αργίλλικό κλάσμα, μπορούν να συγκρι-

Πίνακας 1: Αποτελέσματα γεωχημικών αναλύσεων και σχετικός δείκτης γεωασοάρρευσης

Δείγμα (2 μm)	Cu ppm	Pb ppm	Zn ppm	Cd ppm	Co ppm	Ni ppm	Cr ppm	Mn ppm	Fe ppm	Ζαγκόζ %	Ζαγκόζ %	
	Igeo	Zn	Zn									
M1	35	0	55	1	108	0	0,15	0	39	1	378	2
M2	38	0	57	1	129	0	0,12	0	39	1	371	2
M3	40	0	54	1	135	0	0,10	0	43		382	2
M4	36	0	31	1	108	0	0,57	1	10	0	97	0
M5	52	0	84	2	154	1	0,25	0	23	0	194	1
M6	50	0	77	2	146	1	0,16	0	24	0	237	2
Ε3	53	0	92	2	165	1	0,25	0	22	0	198	1
Ε6	58	0	104	2	180	1	0,35	0	22	0	214	2
Ε8	59	0	86	2	164	1	0,20	0	29	1	256	2
Ε9	49	0	67	2	142	0	0,15	0	30	1	286	2
ΠΟΣΤΥΠΟ	45	0	20		95	0,30			19	68	90	850
												4,72

Πίνακας 1.: Αποτελέσματα γεωχημικών αναλύσεων και σχετικός δείκτης γεωασοάρρευσης - πευσης.

Plate 1.: Results of the geochemical analysis of the samples and the relative geoaccumulation indice.



Εικ. 4.: Σωματολογία των χαρακτηριστικών των χονδρόδοκων φάσεων των δειγμάτων από τον κόλπο της Γέρας.

Fig. 4.: Mineralogical characteristics of the coarse fraction from the sample in the gulf of Geräa.

Θούν απευθείας με τις περιεκτικότητες των αργιλλικών σχιστολίθων κατά TUREKIAN & WEDEPOHL (1961).

- B. Σχηματίζουμε τον λεγόμενο δείκτη γεωμοσάρευσης (κατά MUELLER 1985 - Geo-Akkumulations-Index, Γ' geo). Ο δείκτης γεωμοσάρευσης είναι ένα λογαρίθμικό μέτρο σύγκρισης των συγκεντρώσεων των ιχνοστοιχείων στα ιζήματα στο κλάσμα < 2 μμ που δίδεται από τον τύπο :

$$Igeo = \log_2 \frac{Cn}{Bn \times 1,5}$$

Igeo = δείκτης γεωμοσάρευσης
 log₂ = λογάριθμος με βάση το δύο
 Cn = συγκέντρωση ιχνοστοιχείων που μετρήθηκαν στο κλάσμα < 2 μμ του δείγματος
 Bn = συγκέντρωση ιχνοστοιχείων σε πρότυπα δείγματα ή σε δείγματα ιζημάτων της εποχής πριν από την εμφάνιση του ανθρώπινου πολιτισμού.
 Τέτοιες συγκεντρώσεις ιχνοστοιχείων σε αργιλλικά ιζήματα θεωρούνται οι εξής :

Χαλκός	45	ppm
Μόλυβδος	20	ppm
Ψευδάργυρος	95	ppm
Κάδμιο	0,3	ppm
Κοβάλτιο	19	ppm
Νικέλιο	68	ppm
Χρώμιο	90	ppm
Μαγγανιο	850	ppm
Σίδηρος	4,72	%

Με βάση τον τύπο που αναφέρθηκε ο δείκτης γεωμοσάρευσης μπορεί να πάρει τις ακόλουθες τιμές και να ενταχθεί σε αντίστοιχες τάξεις (0 'εως 6), οι οποίες δείχνουν και τον βαθμό επιβάρυνσης από το αντίστοιχο ιχνοστοιχείο.

Igeo	Igeo-Τάξη	Βαθμός επιβάρυνσης
< 0	0	μη επιβαρυμένη περιοχή
> 0-1	1	μη επιβαρυμένη έως ελαφρά επιβαρυμένη περιοχή
> 1-2	2	ελαφρά επιβαρυμένη περιοχή
> 2-3	3	ελαφρά έως έντονα επιβαρυμένη περιοχή
> 3-4	4	έντονα επιβαρυμένη περιοχή
> 4-5	5	έντονα επιβαρυμένη έως ρυπασμένη περιοχή
> 5	6	ρυπασμένη περιοχή

Πίνακας κατά MUELLER, 1985

Σύμφωνα με τα πιο πάνω στην υπό εξέταση περιοχή έχουμε :

Για τον χαλκό : Οι φυσικές περιεκτικότητες είναι 45 ppm και οι μετρήσεις κυμαίνονται στα δυτικά των φυσικών περιεκτικοτήτων, η δε τάξη του δείκτη γεωμοσάρευσης είναι για δλα τα δείγματα 0 , που δείχνει μη επιβαρυμένη σε Cu περιοχή.

Για τον Μόλυβδο : Οι φυσικές περιεκτικότητες είναι 20 ppm. Τα δείγματα που

αναλύσαμε παρουσιάζουν μια σχετικά αυξημένη περιεκτικότητα σε Pb. Η τάξη του δείκτη γεωμοσάρευσης, είναι (1) για τα δείγματα M1, M2, M3, M4 και η (2) για τα δείγματα M5, M6, Θ3, Θ4, Θ8, Θ9 (Εικ. 2), που δείχνουν περιοχή μη επιβαρυμένη έως ελαφρά επιβαρυμένη σε Pb στο κύριο κόλπο και ελαφρά επιβαρυμένη στον δίσαλο. Η επιβάρυνση αυτή της περιοχής μπορεί να αποδοθεί στα βιομηχανικά απόβλητα του βιορροδεψίου του Περάματος. Πιθανώς κατά ένα μικρό ποσοστό να συντελούν στην επιβάρυνση σε Pb και τα πετρελαιοειδή εν γένει λόγω της δραστηριότητας των πλοίων και της φορτοεκφόρτωσης πετρελαιοειδών, που γίνεται ανατολικά των Κουκουναριών.

Για τον Ψευδάργυρο, το Κάδμιο και το Κοβάλτιο : Οι φυσικές περιεκτικότητες των αργιλλικών ιζημάτων σε ψευδάργυρο είναι 95 ppm, σε Κάδμιο είναι 0,3 ppm και σε Κοβάλτιο είναι 19 ppm. Τα δείγματα που αναλύσαμε παρουσιάζουν τιμές, που κυμαίνονται στα πλαίσια των φυσικών περιεκτικοτήτων. Η τάξη του δείκτη γεωμοσάρευσης είναι (0) και (1). Έτσι η περιοχή του κόλπου της Γέρας παρουσιάζεται σ' αυτά τα στοιχεία ως μη επιβαρυμένη.

Οι φυσικές περιεκτικότητες των ιζημάτων σε Νικέλιο είναι 68 ppm. Τα δείγματα που αναλύσαμε παρουσιάζουν γενικά αυξημένες τιμές για το Νικέλιο. Η τάξη του δείκτη γεωμοσάρευσης του Νικελίου είναι (0), (1) και (2). Οι μεγαλύτερες συγκεντρώσεις σε Νικέλιο παρατηρούνται στον κύριο κόλπο, ενώ στον δίσαλο έχουμε μικρότερες περιεκτικότητες.

Τις αυξημένες συγκεντρώσεις σε Νικέλιο μπορούμε να αποδούσουμε στα προϊόντα διάβρωσης των περιδοτίτων, που επηρεάζουν τα ιζήματα που έχουν σαν χώρο προέλευσής τους την ΒΔ υπολεκάνη απορροής.

Οι φυσικές περιεκτικότητες των αργιλλικών ιζημάτων σε Χρώμιο είναι 90 ppm. Τα δείγματα που αναλύσαμε παρουσιάζουν αυξημένες περιεκτικότητες σε Χρώμιο.

Η τάξη του δείκτη γεωμοσάρευσης είναι η (3) και η (4), που δείχνει δτι η περιοχή είναι ελαφρά έως έντονα επιβαρυμένη (3) και έντονα επιβαρυμένη (4) σε Χρώμιο. Η επιβαρυμένη περιοχή σε Χρώμιο είναι η περιοχή του διαύλου. Η επιβάρυνση αυτή της περιοχής σε Χρώμιο οφείλεται κατά ένα λόγο στα προϊόντα διάβρωσης των περιδοτίτων (δπως αναφέρθηκε και για το Νικέλιο) και κατά κύριο λόγο στα βιομηχανικά απόβλητα του βιορροδεψίου.

Για την καλύτερη τεκμηρίωση του πιο πάνω συμπεράσματος σχηματίζουμε τον λόγο περιεκτικοτήτων του Χρωμίου προς το Νικέλιο, μια και τα δυο αυτά στοιχεία είναι προϊόντα της ίδιας διαδικασίας διάβρωσης των περιδοτιτικών σχηματισμών, που βρίσκονται στην ΒΔ κείμενη υπολεκάνη απορροής. Ο Πίνακας που ακολουθεί δείχνει αυτούς τους λόγους.

Θα ξηρεπει οι λόγοι αυτοί να βρίσκονται για δλα τα δείγματα σε λόγο πολύ ίδιες τιμές και να αυγκλίνουν προς τον λόγο Χρώμιο/Νικέλιο από τα πρότυπα δείγματα κατά TUREKIAN & WEDEPOHL (1961).

Δείγμα	Cr/Ni
M1	1,54
M2	1,59
M3	1,61
M4	7,50
M5	4,81
M6	3,35
03	5,50
06	6,27
08	4,08
09	2,78
Προτυπο δείγμα	1,31

Παρατηρούμε πραγματικά ότι οι λόγοι των δειγμάτων του κυρίως κόλπου (αυγκρινε με Εικ. 2) δεν αποκλίνουν πολύ από τα πρότυπα δείγματα, ενώ αντιθέτως οι λόγοι των δειγμάτων του διαύλου παρουσιάζονται κατά πολύ αυξημένοι.

Τούτο πιστοποιεί ακριβώς την ύπαρξη ανθρωπογενούς επιβήρινσης της περιοχής με Χρώμιο.

Η επόμενη Εικόνα (Εικ. 5) μας δίνει σε τριγωνική αποτύπωση την σχέση των στοιχείων Cr, Ni, Mn τόσο στα δείγματα της υπο εξέταση περιοχής όσο και "προτύπων" δειγμάτων αργιλλικού σχιστόλιθου και υπερβασικού πετρώματος (περιδοτίτου). Είναι εμφανής η διαφοροποίηση της περιοχής του κυρίως κόλπου, που βρίσκεται μεταξύ των "πρότυπων" αργιλλικού σχιστόλιθου και υπερβασικού πετρώματος, από την περιοχή του διάλου που πλησιάζει την κορυφή του Χρώμιου.

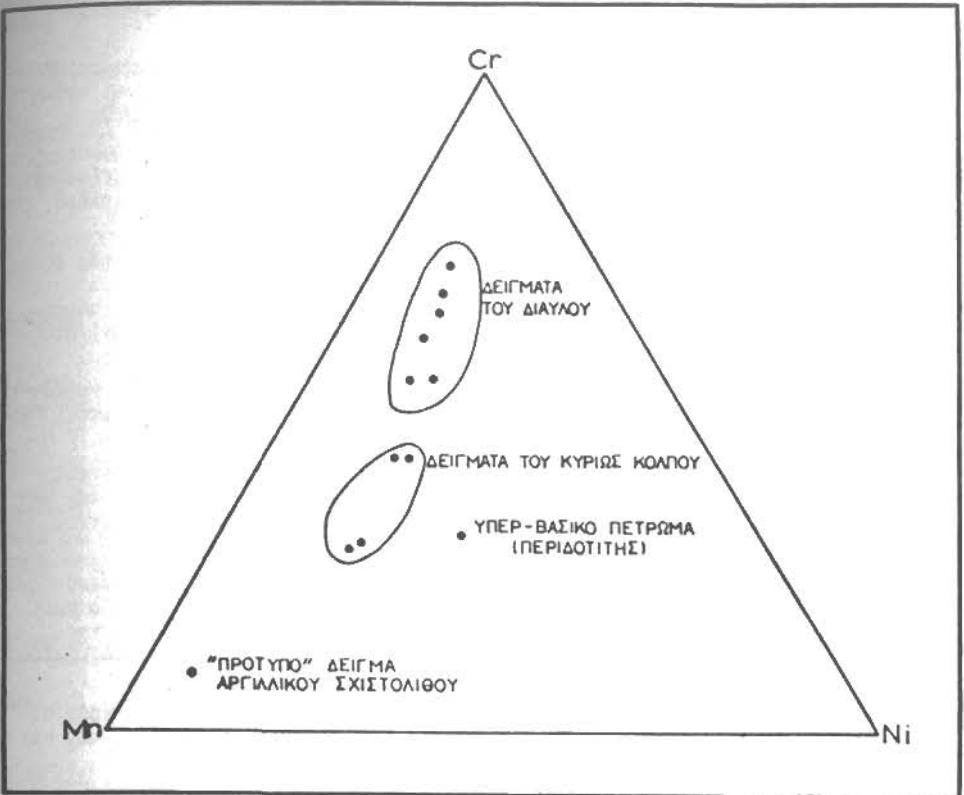
Για το Μαγγάνιο και το Σίδηρο : Οι φυσικές περιεκτικότητες των αργιλλικών ιζημάτων σε Μαγγάνιο και Σίδηρο είναι 850 ppm και 4,72% αντιστοίχως.

Τα δείγματα που αναλύθηκαν παρουσιάζουν τιμές που βρίσκονται μέσα στα ωμικά πλαίσια. Η τάξη του δείκτη γεωαυσούρευσης είναι η (0), που δείχνει ότι η περιοχή δεν είναι επιβαρυμένη σε Μαγγάνιο και Σίδηρο.

Ο οργανικός άνθρακας και το άζωτο : Ως προς την κατανομή του οργανικού άνθρακα του αζώτου διαφοροποιείται η περιοχή:-

- στον κυρίως κόλπο με τιμές οργανικού άνθρακα από 1,85% έως 2,81% και τιμές αζώτου από 0,17% έως 0,19%.
- στον διάλο με τιμές οργανικού άνθρακα από 2,95% έως 3,93% και τιμές αζώτου από 0,21% έως 0,26%.

Σύμφωνα με την κοκκομετρική σύσταση των ιζημάτων στον διάλο δεν έπρεπε να υπάρχουν αυξημένες περιεκτικότητες σε οργανικό άνθρακα και άζωτο. Επίσης οι συνθήκες κυκλοφορίας των νερών δεν ευνοούν συσσώρευση φυσικού οργανικού υλικού. Ως εκ τούτου η επιβάρυνση της περιοχής του διαύλου σε οργανικό υλικό και άζωτο μπορεί μόνο να αποδοθεί μεταβιωτικά απόβλιτα του βιοροδεψίου.



Εικ. 5.: Αποτύπωση της σχέσης των στοιχείων Cr, Ni, Mn. Διαφοροποιούνται ου- φώς τα δείγματα του κυρίως κόλπου από τα δείγματα του διαύλου.

Fig. 5.: Relation between the elements Cr, Ni, Mn. Note the characteristic differentiation of the main gulf samples in relation to the channel samples.

5. ΣΥΝΟΨΗ - ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Τα ιζημάτα στον κόλπο της Γέρας (όπως και γενικά σε κάθε χώρο απόθεσης) είναι το μέσον στο οποίο αποτυπώνονται και τεκμηριώνονται τόσο οι φυσικές διεργασίες του ευρύτερου χώρου, όσο και οι ανθρωπογενείς επιδράσεις.

Η ρηγματογόνος νεοτεκτονική εξέλιξη της περιοχής της ΝΑ Λέσβου σχημάτισε δια του κύρου συστήματος των ρηγμάτων, κατεύθυνσης ΒΔ-ΝΑ, μια τεκτονική τ' αφρο, που επικλύστηκε από τη θάλασσα και έδωσε την δημιουργία του κόλπου της Γέρας.

Η μορφολογία της περιοχής, αποτέλεσμα και αυτή των νεοτεκτονικών διεργασιών, οριοθετεί δια της λεγόμενης υδροκρητικής γραμμής το σχετικά "κλειστό" πνοτημα μέσα στο οποίο λαμβάνουν χώρα δλες οι φυσικές διεργασίες που επηρέαζουν την ιζηματογένεση (την διαδικασία προσφοράς και απόθεσης ιζημάτων) στο κόλπο της Γέρας.

Στον κόλπο της Γέρας φτάνουν μέσω του υδρογραφικού δικτύου τα προϊόντα της αποσάθρωσης των πετρωμάτων της λεκάνης απορροής (αλλόχθονα υλικά, υλικά χερσαργενούς προέλευσης).

Στον κόλπο της Γέρας αποτίθενται επίσης υλικά τα οποία προέρχονται από τον ίδιο τον κόλπο (αλλόχθονα υλικά). Αυτά είναι κυρίως τα κελύφη και γενικά της "σκληρά μέρη" οργανισμών, που ζουν στην θάλασσα (όσο πλαγκτονικοί και νηκτικοί οργανισμοί, όσο και κυρίως βενθονικοί οργανισμοί).

Στον κόλπο της Γέρας αποτίθενται και υλικά ανθρωπογενούς προέλευσης, τόσο μέσω του υδρογραφικού δικτύου - απόβλητα ελατοτριβέων κυρίως αλλά και υπολείμματα λιπαντώντων και ζιζανιοτόνων της γεωργικής δραστηριότητας της περιοχής - όσο και από κατευθείαν απόρριψη στον κόλπο - απόβλητα βυρσοδεψείου του Περάματος κυρίως, καθώς και πετρελαιοειδή από τα πλοία.

Στα πετρώματα που περιλαμβάνονται στην λεκάνη απορροής επικρατούν οι οχιαστόδιλοι και τα μάρμαρα διακόρων ηλικιών και ακολουθών οι περιδοτίτες και οι βασάλτες.

Η αποσάθρωση (φυσική αλλά και κυρίως χημική) αυτών των πετρωμάτων, υπό τις συνθήκες του μεσογειακού και σχετικά θερμού κλίματος της περιοχής, δίδει κατά κύριο λόγο τα εξής προϊόντα : Ιλλίτη, Μοντμοριλονίτη, Καολίνιτη, Χλωρίτη, Αστρρούς, Χαλαζία.

Στα προϊόντα αποσάθρωσης ανήκουν επίσης και διάφορες ενώσεις οξειδίων και υδροξειδίων του σιδήρου, πλούσιων σε ιχνοστοιχεία ΉΙ, Cr, κλπ που υγηματίζονται χαρακτηριστικά από την αποσάθρωση των περιδοτίτων.

Τα προϊόντα αυτά της αποσάθρωσης φτάνουν στη θάλασσα μέσω του υδρογραφικού δικτύου, που χωρίζεται μάλιστα σε δυο υπολεκάνες αιώμροής, μια ΒΔ με εμφανή επίδραση της αποσάθρωσης των περιδοτίτων και μια κεντρο-δυτική.

Τα υλικά αυτά αφου φτάσουν στον κόλπο της Γέρας, αναλογα με την υδροδυναμική κατάσταση του κόλπου ταξινομούνται και ορθογύνται σε αποθέσεις. Αποτίθενται μαζί με το αλλόχθονο υλικό σαν ιζημάτα στον τελικό αποδέκτη που είναι ο κόλπος της Γέρας.

Ο κόλπος της Γέρας χαρακτηρίζεται στον δυτικό κυρίως κόλπο από την επικράτηση ιζημάτων χερσαργενούς προέλευσης, στον ανατολικό κυρίως κόλπο και στον διαυλο από την επικράτηση ιζημάτων βιογενούς προέλευσης (αλλόχθονα).

Οι γεωχημικές αναλύσεις για σειρά στοιχείων, που κυρίως για λόγους συγκριτισμότητας έγιναν στο κοκκομετρικό κλάσμα (< 2 μm, δειξαν τα εξής :

Για τα στοιχεία Cu, Zn, Cd, Co, Mn, Fe έχουμε συγκεντρώσεις που βρίσκονται στα πλαίσια των φυσικών περιεκτικοτήτων. Για τα στοιχεία Pb, Ni, Cr, καθώς και για τον οργανικό άνθρακα και το άζωτο, έχουμε συγκεντρώσεις που ξεπερνούν τις φυ-

ΟΙΚΕΙΣ ΠΕΡΙΕΚΤΙΚΟΤΗΤΕΣ.

Η αυξημένη περιεκτικότητα των ιζημάτων σε Ni, καθώς και ένα μέρος του Cr, αποδίδονται στα προϊόντα διάθρωσης των περιδοτίτων.

Στις αυξημένες συγκεντρώσεις Cr, Pb, οργανικού άνθρακα και αζώτου έχει συντελέσει ο ανθρωπογενής παράγοντας. Ο δείκτης γεωασούσωρευσης για το χρώμιο δείχνει στις περιοχή του κόλπου της Γέρας είναι ελαφρά έως έντονα επιβαρυμένη στον κυρίως κόλπο και έντονα επιβαρυμένη στον διαυλο.

Ο δείκτης γεωασούσωρευσης για τον μόλυβδο δείχνει μια μη επιβαρυμένη ως ελαφρά επιβαρυμένη περιοχή στον κυρίως κόλπο και μια ελαφρά επιβαρυμένη περιοχή στον διαυλο.

Ο οργανικός άνθρακας και το άζωτο παρουσιάζονται επίσης αυξημένα στα ιζημάτα του διαύλου.

Ως επιβαρύνσεις του διαύλου με συσσωρευμένο Cr, Pb, οργανικό άνθρακα και άζωτο οφείλονται στην ανθρωπογενή επίδραση και αποδίδονται στην επι σειρά ετών λειτουργία του βυρσοδεψίου του Περάματος.

Η αντίστροφη διεργασία της "αποσυσσώρευσης" των ιζημάτων από τα πιο πάνω στοιχεία είναι μια μακρόχρονη διαδικασία. Η ιζηματογένεση στην περιοχή του διαύλου συντελείται μάλλον με αργό ρυθμό (κυρίως λόγω ύπαρξης ρευμάτων) και έτοις τα επιβαρυμένα ιζήματα θα αποτελέσουν για αρκετό ακόμα χρόνο ένα σχετικά ακατάλληλο υπόστρωμα διαβίωσης και διατροφής των βενθονικών οργανισμών, σημαντικού κρίκου της βιολογικής αλυσίδας.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- MUELLER, G. 1985: Unseren fluessen geht's wieder besser. Bild der Wissenschaften, 10, S. 75-97, Stuttgart.
TUREKIAN, K.K. & K.H. WEDEPOHL 1981: Distribution of the elements in some major units of the earth's crust. Bull. Geol. Soc. Amer., 72, S. 175.